

Випуск №11(53)

СтудПОЛ

Навчально-методичні матеріали: студентська газета

День працівника освіти

Починаючи з 1994 року, у першу неділю жовтня в Україні відзначають професійне свято співробітників освіти. У цей день викладачі приймають вітання від керівництва, колег, рідних, а головне – від своїх студентів.

Шановні викладачі!

Ваша професія поєднує в собі мудрість і молодість душі, креативність та невичерпну енергію, вимогливість і доброту. Вашу працю неможливо оцінити - вона безцінна. Ви вкладаєте душу у свою справу.

Прийміть наші найщиріші вітання зі святом! Бажаємо вам терпіння, щастя й добробуту!

Нехай з натхнення починається кожен новий день, а студенти будуть старанними.

Будьте здорові, шановні викладачі – наставники й мудрі порадики!

Дякуємо вам за знання, досвід і душевне тепло!

3

Днем

работников

образования!

Увага! Баскетбольна зустріч в НУ «ЗП»

У вівторок, 08.10.19, в СК Національного університету «Запорізька політехніка» відбудеться баскетбольна дружня зустріч між командою факультету управління фізичною культурою та спортом та командою комунального закладу Запорізького обласного ліцей-інтернат з посиленою військово-фізичною підготовкою «Захисник» Запорізької обласної ради. Початок о 16.00; студенти та викладачі, в яких немає в цей час навчальних занять, приходьте підтримати цей дружній матч!

День працівника фізичної культури та спорту

14 вересня відбулося свято, яке стало вже традиційним для факультету УФКС, - спортивно-масовий захід, приурочений до святкування Дня працівників фізичної культури і спорту. Команди студентів першого курсу, які навчаються на різних спеціальностях факультету, взяли участь у спортивних конкурсах і змаганнях: туристичній естафеті, стрибках на скакалці, дартсі та багатоскоку. Але, як завжди, головна і найбільш важлива мета заходу – це живе спілкування, можливість ближче познайомитися зі своїми однокурсниками і викладачами факультету в неформальній обстановці, гарний настрій і заряд бадьорості на перший семестр і увесь навчальний рік! Найближчим часом буде надано більш повний звіт, а поки фото і відеоматеріали обробляються і сортуються, пропонуємо вашій увазі короткий фоторепортаж про свято. Окрема подяка студентам відділення СПС "Туризм" і викладачам факультету, які брали участь в підготовці, організації та проведенні спортивного свята!

«Запорізький спорт: давайте знайомитися»

15 вересня, в ПС "Юність" проходив масштабний захід, приурочений до святкування Дня працівників фізичної культури і спорту. Показові виступи представників кращих спортивних колективів Запорізької області, вихованців ДЮСШ та СДЮШОР, спортивних клубів і федерацій зібрані під склепіннями оновленого центрального міського спорткомплексу Shop». Дякуємо студентам-активістам, які брали участь у заході, та їх численним любителям спорту і фізичної культури. Природно, не могли залишитися осторонь від такого значного заходу і представники факультету УФКС. Студенти і викладачі кафедри управління фізичною культурою і спортом презентували рідний виш і факультет в рамках спеціальної виставки досягнень спортивних і навчальних колективів «Sport».

Велопоїздка на о. Хортиця

13 вересня актив 4 курсу факультету МТУ здійснили туристичні стежки Хортиці. Додому поспив незабутню осінню велопоїздку островом Хортиця. Час пролетів непомітно, а всі студенти відчули настрій осені! Неймовірні враження справили туристичні стежки Хортиці. Додому поверталися втомлені, але задоволені спілкуванням з природою і один з одним.

Про головне

УВАГА, обережно! Оголошено полювання на красунчиків!

Доброю традицією нашого університету стало проведення конкурсу краси серед дівчат, найкраща з яких здобуває титул «Міс «Запорізька політехніка»». А от хлопців чомусь до уваги ніколи не брали – можливо, просто думали, що їх зірковий час ще не настав. Але ж таки настав, і цього року ми таки побачимо неймовірне шоу краси і мужності – «Містер Політех». Реєстрацію вже відкрито, тож до вашої уваги інформація від організаторів: Профком студентів та ЦКДС розпочинає набір до конкурсу мужності, спорту і талантів «Містер Політех 2019»

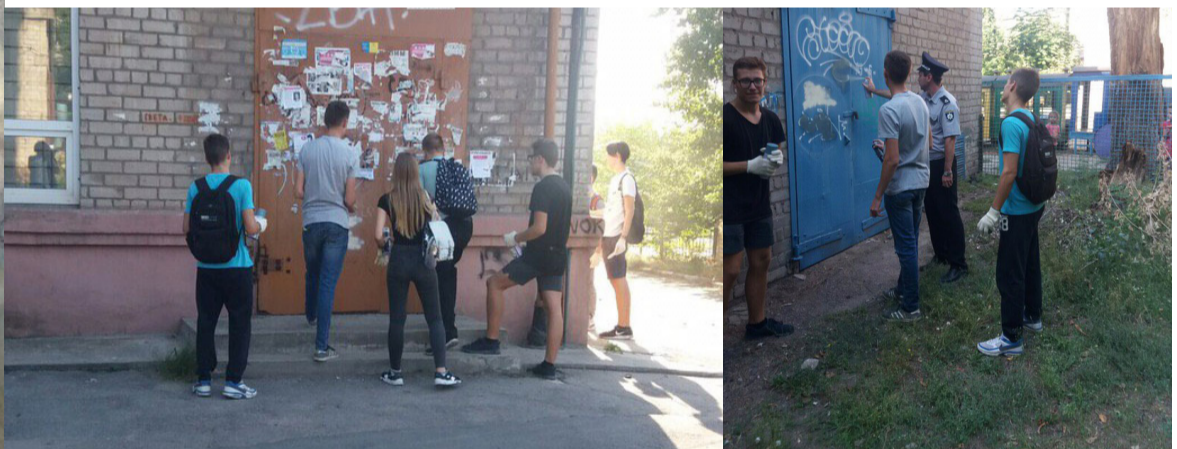
Анкету можна заповнити в ауд. 368а. Якщо ТИ впевнений у собі та знаєш чого ТИ хочеш... Не зволікай – заповнюй анкету, бо ти найкращий.

Тож, хлопці, не зволікайте, саме час похизуватися своїми талантами і приємно вразити ніжну половину університету своїми талантами. А ми і надалі будемо стежити за перебігом подій.

Скажи наркотикам: «Ні!» разом з нами

Питання обігу наркотичних засобів та психотропних речовин сьогодні актуальне як ніколи. Протягом серпня-вересня вже було проведено 6 рейдів. В одному з рейдів, який відбувся 12 вересня, взяли участь студенти Національного університету «Запорізька політехніка». Силами університету і районної адміністрації від нарко-реклами була очищена значна територія району, включно з вулицями Костянтина Великого, Залізнична та Жуковського. Завдяки таким соціально значущим акціям ми не тільки даємо бій розповсюдженню наркотиків та психотропних речовин, а й виховуємо громадян з високою соціальною відповідальністю.

Емоції на межі: старт сезону – виїзна гра

У когось вихідні, а хтось разом із фан-клубом у Кам'янському підтримує свою команду. Коли емоції на межі, немає нічого важливішого, ніж та енергія, яку дарують вболівальники. Неймовірно відчуття – бути частиною великої родини. Виїзні ігри – те, що найбільше захоплює. Коли десятки людей з однією метою – підтримати команду – об'єднуються і створюють таку потужну хвилю підтримки, усі слова, крім гучних гасел стають зайвими.

Зі слів уболівальниці: «Дуже гучно, особлива атмосфера, складається враження, що змагаються не тільки команди, а й вболівальники – хто гучніше. Не дивлячись на те, що наша команда зазнала поразки, грою всі були задоволені, бо це неймовірно! Хотілося б повторити у майбутньому». Ти ще не вступив до фан-клубу? Чекаємо на тебе в ауд. 368а. Разом з нами твоє життя ніколи не буде сумним, бо разом веселіше!

ПАМ'ЯТКА ДОНОРА

УВАГА! День донора!

16–17 жовтня 2019 року адміністрацією та профкомом студентів НУ «Запорізька політехніка» проводиться «День донора»! Усі бажаючі повнолітні студенти, аспіранти, докторанти та співробітники можуть взяти участь. Здача крові відбуватиметься в ауд.125-А та 16-А (приміщення колишньої кав'ярні «Free time» у лівому крилі першого поверху головного корпусу) за наступним графіком:

- 16.10.2019:
- ЕТФ, ТФ, МФ – на 9:00;
 - ІФФ, ФКНТ, ФУФКС, ФБАТ - 10:30
 - Співробітники та викладачі – на 12:00
- 17.10.2019
- ФРЕТ, ФЕУ, ГФ – на 9:00;
 - ФМТЕ, ЮФ, ФСН – на 10:30;
 - Співробітники та викладачі – на 12:00
- Пропуски занять донорами у день проведення здачі крові та у наступний день вважатимуться як з поважної причини. В день здачі крові при

собі обов'язково необхідно мати паспорт та ідентифікаційний код! Головна умова – відсутність гострих, хронічних та респіраторних захворювань. Вага тіла повинна бути не менше ніж 60 кг. До участі НЕ допускаються ті, хто вже був донором протягом останніх 2 місяців та ті, хто не досяг 18 років, або в кого відсутній паспорт громадянина України на момент здачі крові. Окрім морального задоволення від усвідомлення того, що ти врятував чиєсь життя, здача крові приносить і фізичну користь нашому організму! Ця процедура тренує організм, посилюючи сигнал до самооновлення. Якщо Ви бажаєте допомогти в організації цього заходу, телефонуйте 0507597725 (Ілля). Будемо раді Вас бачити у складі організаційного комітету! За додатковою інформацією звертатися до ауд. 196 або до ауд. 368а та в свої деканати.

СТАНЬ ДОНОРОМ! ВРЯТУЙ ЖИТТЯ!

16-17 жовтня 2019 року адміністрацією та профкомом студентів НУ «Запорізька політехніка» проводиться захід «День донора».

В рамках цього заходу студенти, яким вже виповнилось 18 років, аспіранти, докторанти та співробітники університету зможуть здати кров для тих, хто цього потребує. Здача крові відбуватиметься 16-17 жовтня в ауд. 125-А та 16-А за наступним графіком:

- День 1:**
- ЕТФ, ТФ, МФ - на 9:00
 - ІФФ, ФКНТ, ФУФКС, ФБАТ - 10:30
 - Співробітники університету - 12:00
- День 2:**
- ФРЕТ, ФЕУ, ГФ - 9:00
 - ФМТЕ, ЮФ, ФСН - 10:30
 - Співробітники університету - 12:00
- Пропуски занять донорами у день проведення здачі крові та у наступний день вважатимуться з поважної причини.

Головними критеріями участі має бути відсутність хронічних, гострих респіраторних захворювань тощо. Вага тіла повинна бути не менше ніж 60 кг. В день здачі крові при собі обов'язково необхідно мати паспорт та ідентифікаційний код! До участі у заході не допускаються особи, які упродовж останніх 2-х місяців були донорами, а також особи, які не досягли 18-річного віку, та у яких на час здачі крові відсутній паспорт громадянина України.

КОГДА НЕЛЬЗЯ СДАВАТЬ КРОВЬ

ПРИЧИНЫ И СРОКИ ЗАПРЕТА

- 6 МЕС.** после операции или ожога
- 6 МЕС.** после татуировки или иглоукалывания
- 6 МЕС.** после поездки за границу на 2 месяца и больше
- 1 ГОД** после беременности
- 5 ДНЕЙ** после менструации
- 1 ГОД** после удаления зуба
- 1 МЕС.** после ангины, простуды или гриппа
- 1 ГОД** после контакта с больным гепатитом
- 2 МЕС.** после обострения аллергии
- 2 ДНЯ** после употребления алкоголя
- ОТ 2 НЕДЕЛЬ ДО ГОДА** после вакцинации

КАКИМ ДОЛЖЕН БЫТЬ ДОНОР?

Фестиваль активу у Кирилівці

Саме так треба відпочивати! Фестиваль «Школа профактиву», організований профкомом Національного університету «Запорізька політехніка» на базі відпочинку «Югра» – це просто шик! Танці, КВК, пісні від організаторів та найголовніше – знайомство з кльовими та веселючими студентами нашої альма-матер. У день приїзду відбулось урочисте знайомство з головою профкому Андрієм Іванченком та головами комісій: прес-служби, фандрайзингу, оздоровчої, фан-клубу, спецпідрозділу «Щит» та стипендіальної.

На вечір – дискотека та виступи ко-манд факультетів. Ритмічна гучна музика не дозволяла нікому сумувати. Приємним бонусом став і фуршет з різноманітними смаколиками. Наступного дня – відповіді на найважливіші запитання з боку учасників. Серед них: «Коли буде наступний фестиваль?», «Скільки років веде свою діяльність профкомітет НУ «Запорізька політехніка», «З чого все починалось?» Що ж тут сказати: усі учасники перебували у ейфорії.

Коли ластівни повернуться додому

Мені 21, і я лише тепер відчуваю, що дорослішаю. Лише тепер... Гадаю, це дуже індивідуально. І я не про зовнішній вигляд, для мене це не показник. Я про наше мислення, сприйняття дійсності. Ні, це не роздуми про те, як я нарешті зрозуміла, що людина у 21 рік - доросла людина, це розповідь про виставу, але моє світосприйняття має тут місце у вигляді емоцій. Найголовніше, що я зрозуміла за цей короткий чи довгий відрізок життя (як та з якогобок подивитися), - цете, що емоції - незавжди «супер». Інколи вони заважають тверезо аналізувати ситуацію. Саме тому я пишу про подію не в той же день, коли вона сталася. Впевнена, якщо емоції, що керували мною в той день, залишаться, якщо я по шматочках пам'ятатиму все, що було, тоді це справжні емоції та ними можна ділитися. І знаєте, я пам'ятаю ... Отже, 27 вересня о 16.00 в актовій залі НУ «Запорізька політехніка» розпочалася вистава

«Коли ластівки повернуться додому», заснована на реальних життєвих історіях жінок-переселенок. Скажу чесно, до цього я прочитала допис Євгенія Фоміна, у якому він ділився враженнями від перегляду вистави. Я прочитала і зацікавилася: що ж такого там показували, що плакав чоловік. Тому дивилася я виставу із великим задоволенням. Весь час хотілося плакати - і плакалося. На сцені три жінки розповідали власні історії переселення з окупованих територій України. Таким чином, глядачі познайомилися з жінкою-швачкою, родом із Запоріжжя, яка сюди й повернулася зі своєю родиною; жінкою-одначкою, змушеною переїхати заради лікування однієї дитини, покинувши на окупованій території іншу; та жінкою, яка з огляду на обставини та завдяки великому бажанню зуміла піднятися і тепер займається улюбленою справою. Історії цих жінок різні: перша боялася проявів расизму до її дітей, друга змушена щодня боротися за

життя та здоров'я доньки, яка з дитинства хворіє ДЦП, третя пройшла довгий та складний шлях, перш ніж знайшла постійне місце проживання та справу, яку любить та завдяки якій має на що жити. Проте у них є дещо спільне - мрія. Перша боїться мріяти, проте вважає, що нам усім дуже потрібен мир. Друга мріє про те, щоб її дитина знову ходила. Третя - про власну кондитерську. І яке у мене було здивування, коли я дізналася, що щойно історії розповідали не реальні героїні, а актриси. Браво актрисам Театральної студії «Купе №5» за неймовірну гру, справжні сльози та щирі емоції! І вже ніхто не міг стримати сльози, коли після вистави на сцену вийшла жінка, історію якої показали. Це було надто зворушливо. Така творчість здатна змінювати людей. Щире дякую від імені усіх глядачів!

Матеріал\фото: Гав'як В.

На Січ!

Кошовим отаманом для студентів першого, третього та четвертого курсу спеціальності «журналістики» минулої середина стала Галина Миколаївна Волинець. Доки студенти нашої коханої НУ «Запорізька Політехніка» нудьгували на парах, ми підкорювали вершини славетної Хортиці. Ви питаєте: «Як це почалося?». Все просто: ми дуже довго йшли, а ні - перед цим ми довго їхали в 51 маршрутці, а ні - ще раніше ми з викладачами нашої кафедри збирались всі біля «Мак Дональдсу». Так ось, зібравшись і нанюхавшись пахоців фаст-фуду, ми поїхали на Запорозьку Січ. І тут ми забули про всі очікування, збори і поїздки. Тому що краса місцевості дійсно зача-

ровує, а сама Січ, ніби машина часу, повернула нас в далеке минуле. Зустріли нас дуже добре, навіть дозволили побувати в усіх будиночках. Тим самим вдосталь втамувавши наш журналістський інтерес. Находившись, і намілювавшись, і зробивши сотні фото для пари з фотожурналістики, ми покинули простори Січі. А хочувам сказати, локацій для фото було вдосталь. До речі, на Січі можна побувати в різних приміщеннях, де ви маєте можливість ознайомитися з видами інтер'єру та предметами побуту тих часів. Якщо відверто, місце для селфі дуже багато, так що, якщо ви хочете порадувати своїх фоловерів оригінальними фото, то бігом на Січ. Як кажуть, однією красою ситий не будеш.

І звісно, у наших молодих організмів почали буркотати животики. І ми всі як одна команда пішли жувати бутерброди і грітись чаєм. Хочу відзначити те, що на Хортиці багато кавових автоматів та магазинчиків, так що тут холоду бояться не слід. Не зважаючи на біль в ногах, стомлені і задоволені, ми почимчикували додому. Що ж наостанок хочеться сказати? Хортиця - надзвичайно комфортне та енергетично сильне місце з дивуючими краєвидами. Живучи в своїх бетонних джунглях, не забувайте хоч на вихідних, хоч іноді, єднатись з природою. А Хортиця вам в цьому допоможе.

Матеріал\фото: Яна Курган

Захист слабких - справа сильних

15 вересня пройшов Всеукраїнський марш за тварин – хода активістів за права тварин. Акція проходила вже втретє та охопила великі обласні центри України. Нагадаємо, що вперше хода на підтримку тварин відбулася 15 жовтня 2015 року за ініціативи громадського діяча Олександра Тодорчука та інших активістів. Пізніше акція перетворилася на рух UAnimals. У Запоріжжі небайдужі жителі міста пройшлися центральним проспектом від площі Фестивальної до бульвару Шевченка. В першу чергу, громадяни мали на меті привернути увагу до частих випадків жорстокого поводження з тваринами.

Ключові вимоги руху UAnimals:
 - заборона використання тварин: у цирках та дельфінаріях, для жебракування, для фотопослуг, для контактних зоопарків, для хутових ферм, для тестування косметики, для тестування парфумерії;
 - створення системи покарання за жорстоке поводження з тваринами;
 - розвиток реабілітаційних центрів для тварин. На дванадцятю годину зоозахисники зібрались біля площі, звідки стартував марш. Люди приходили з домашніми тваринами, а також власноруч створеними агітаційними плакатами. Перед ходою можна було поспілкуватися з громадсь-

кими активістами, волонтерами, дізнатися більше про акцію в організаторів маршу та просто познайомитися з цікавими людьми. Надзвичайно приємно було бачити багато зацікавленої малечі. За словами організаторки акції в Запоріжжі Аліни Шаламаєвої, «однією з найважливіших проблем є жорстоке поводження як з домашніми, так і з безпритульними тваринами». Під час ходи учасники скандували різні гасла: «Вдягайся як хочеш – тільки без хутра!», «Життя тварин – важливіше за шуби!», «Захисти права тих, у кого лапки!», «Говорю за тих, хто не може сказати!», «Я хочу жити, а не висіти на твоїй сумці!», «Хутро – одяг печерних людей!», «Я проти тестування на тваринах!», «Дельфіни – це вам не катамаран!» Однак, найголовнішим гаслом стало: «Україна – гуманна країна!» Останньою зупинкою маршу за тварин стала Запорізька міська рада, де всі учасники мали змогу висловитися з приводу акції. В основному закликали до захисту тварин та пропагували ідею гуманного поводження з ними. Багато говорили про те, що більшість людей є недосвідченими у таких питаннях та екологічно несвідомими. Цікавою була ідея запроваджувати в школах, т. зв. «уроки добра», аби привчати дітей дбайливо ставитися до навколишнього середовища.

Що думають учасники з приводу акції?

«Я навчаюсь на біологічному факультеті, тому безпосередньо маю відношення до тварин. На мою думку, в цій справі важливо дотримуватися біоетичності та не жертвувати тваринами заради наших сумнівних експериментів. Тому я тут, аби донести людям ідею захисту тварин, бо «в єдності – наша сила!»
 Настя, 20 років, студентка

«Сьогодні я на марші як активістка, підтримую тварин. До акції UAnimals я долучаюся вже не вперше, підписана на сторінки організаторів в соціальних мережах, тому завжди в курсі подій. Я домашніх тварин не тримаю, оскільки мені здається, що це не зовсім гуманно, тому за можливістю приєднуюсь до подібних акцій».
 Юля, 32 роки, активістка

«Привіт, я беру участь у марші зі своїми батьками та песиком, із яким я дуже люблю гратися. На такому заході я вперше, але тварин я люблю та їх доля мені небайдужа, тому намагатимусь відвідувати щось подібне частіше».
 Ліка, 9 років, школярка

Матеріал\фото: Усата О.

Екологічні проблеми Запоріжжя

Народна мудрість говорить: «Які люди, така й природа довкола них». І це справді так, бо тільки від нас, звичайних людей, залежить, у якому стані буде середовище, що нас оточує. **Екологічна проблема** – це зміна природного середовища в результаті різних дій, що веде до порушення структури і функціонування природних систем (ландшафтів) і призводить до негативних соціальних, економічних та інших наслідків. Виділяють шість груп проблем: атмосферні, водні, геолого-геоморфологічні, ґрунтові, біотичні, комплексні (ландшафтні). А які екологічні проблеми існують у Запорізькій області?
Повітря. Запорізька область є однією з найбільш навантажених областей за промисловим потенціалом. Щороку в атмосферу області викидається 350 тонн забруднювачів, з яких 230 тонн припадає на стаціонарні/точкові джерела і 120 тонн - на автотранспортний сектор. Загалом, щодня у повітря Запорізької області викидається 631 тонна шкідливих частинок. Обсяги викидів збільшуються у темпі 2–2,5% на рік. Основними джерелами забруднення повітря є заводи, що належать до Мінпромполітики та Мінпалиронпко, на які припадає 93% забруднення повітря, а основною причиною забруднення атмосферного повітря міста залишаються застарілі технологія й устаткування.
Водні ресурси. Серйозною екологічною проблемою в регіоні є забруднення води, а органи місцевого самоврядування отримують мінімальне фінансування, якого вистачає лише на те, щоб реагувати на аварійні ситуації. В області налічується 1400 основних водокористувачів, які щороку споживають 1100,0 мільйонів кубометрів води. Найбільш забрудненими є стоки під-

приємств чорної та кольорової металургії, а також каналізаційні стоки від комунальних житлових комплексів. На ці точкові джерела припадає 60% загального обсягу викидів забрудненої води в області.
Земельні ресурси та ґрунти. Земельні ресурси Запорізької області займають площу 2,72 млн га, з яких майже 85% – 2,3 млн га – становлять землі сільськогосподарського призначення. Основний вплив людини на земельні ресурси та ґрунти відбувається через сільське господарство, промисловість, виробництво електроенергії та транспорт.
Щоб поліпшити ситуацію, був зроблений такий план дій:
 -підвищення громадської свідомості з питань охорони навколишнього природного середовища;
 - підвищення якості повітря та запобігання змінам клімату;
 -розробка конкретних заходів з наступних напрямів за трьома етапами;
 -модернізація застарілого обладнання та технологічне переоснащення підприємств – основних забруднювачів атмосферного повітря;
 -будівництво установок по очищенню викидів забруднюючих речовин;
 -заміна, реконструкція або модернізація існуючого газоочисного обладнання;
 -локалізація та очистка викидів від аераційних ліхтарів та неорганізованих джерел викидів;
 -зменшення викидів забруднюючих речовин від пересуваних джерел;

Заварзіна І.

Фото: Інтернет-газета «Хроніки та коментарі»

Думки першокурсників

Одне з найважливіших моїх бажань – знайти своє місце у світі. Я не впевнена, чи вийде у мене стати такою, як я мріяла у восьмому класі - головним редактором глянцевого журналу з бездоганними навичками керівника. Адже я можу або нічого не досягти в цій сфері – і моє ім'я піде у небуття, або досягти незанихатих висот - і мої досягнення стануть прикладом для наслідування. Не можна просто розпланувати своє життя і чекати, що все піде за планом. Зараз усі мої думки абстрактні, та я уявляю свою майбутню професію – з ранковими брифінгами, дружним колективом, запахом друкарської фарби й постійним бажанням писати. Іноді у мене проскакують думки про зірвані терміни, тупикові розслідування, відсутність натхнення, безсонні ночі й постійні переживання за близьких - це також складові обраної мною професії. Я вважаю, що потрібно враховувати всі фактори, щоб врешті-решт не залишитися біля розбитого корита. Кожного разу, коли мене запитують, чи дійсно я хочу бути журналістом, мається на увазі, чи готова я взяти на себе відповідальність за людей, які будуть прислухатися до моєї думки й на її підставі формувати свою. Я точно знаю, що хочу писати, і точно знаю, що хочу бути корисною суспільству. Сподіваюся, що журналістика – саме те, що допоможе мені самореалізуватися.

Наливайко Олександра

З дитинства мені хотілося пов'язати своє життя з творчістю. Саме тому я обрала журналістику. Професія журналіста асоціюється у мене з рухом, знайомствами, приваблює різноманітністю, непередбачуваністю. Журналістика - одна з найцікавіших і водночас найнебезпечніших професій у світі. Обираючи цей фах, я усвідомлюю, на що йду і чим ризикую. Та все ж вірю, що досягну в цій справі успіху. Звичайно, мені ще багато чому доведеться навчитися, але ж саме для цього і вступають до вишу. В майбутньому хочу працювати чесно, відкрито, не залежати ні від політиків, ні від олігархів (хоча розумію, що це, на жаль, майже неможливо). А ще сподіваюся, що професія журналіста допоможе мені позбавитися страхів та комплексів.

Кошман Анна

Важко сказати, яким буде майбутнє, особливо у журналістиці з її швидкоплинними темпами розвитку. Я бачу себе журналістом, якого цікавлять події суспільно-політичного, розважального або наукового характеру. Бачу свою непідкупність, незалежність. Не буду зарікатись, але хочу доносити інформацію у новому, Власному форматі, щоб викладати думки дещо оригінальним способом, розважаючи себе й аудиторію. Не бачу себе якимось скандальним журналістом, який захоплює увагу своїми гучними розслідуваннями про зірок, хочу більш спокійний формат, де буде все як воно є, без перебільшень і брехні.

Чередниченко Андрій

В цьому житті я не хочу сидіти на одному місці, прагну розвиватися. Дуже хотілося б ставити правильні питання й брати інтерв'ю у відомих людей. Журналістика дає можливість відвідувати різноманітні заходи. Мені подобається розмовляти з людьми, обмінюватися цікавою інформацією - і саме обрана професія надасть таку можливість.

Банас Денис

StudPOL

Навчально-методичні матеріали:

студентська газета.

Випуск: №11(53)

Укладачі: С. А. Панченко, В. Л. Погребна, О. Ю. Пода, Н. В. Островська

Рецензенти: Г. М. Волинець, К. В. Єськова

Головний редактор: К. Ліхачова

Редколегія: В. Гав'як, Я. Курган, О. Усата, І. Заварзіна, К. Боровик

Комп'ютерна верстка та дизайн: Катерина Ліхачова
Затверджено на засіданні кафедри журналістики
Протокол №2,
від 27 вересня 2019 року
Телефон редакції
+38(061) 769-8-463